

ELOKUUN 2023 INSPIS-TEKSTIT

Salainen paikkani
Oma lempipaikkani

Suuren sienisateenvarjon alla
Lammen rannalla

Kavereina heinät ja ruohot
Lauma koivuja, vesi ja henget

Outi Pollock

Kuva: Helena Grönlund

"Ilmastonmuutosko kasvattaa sienetkin noin isoiksi? Huh! Tilavia sienikoreja kukaan ei vielä valmista! Ja pullovesi on ainut vesi enää mitä saa juoda!"

Pirjo Mellanen

Menimme sieneen,

ystäväni ja minä.

Etsimme täältä ja sieltä.

Ei sieniä.

Kuljimme ja viimein osuimme rinteeseen,

joka oli täynnä suppilovahveroita.

Keräsimme ja keräsimme.

Kun paluun aika koitti, ystäväni lupasi viedä minut kotiin autollaan.

– Kiitos, ilahduin – sitten mennään kehätien kautta.

– Ai, kauhistui hän, hieman kokematon autoilija – en ole koskaan ajanut sieltä.

– Minä neuvon.

Lähdettiin ja kun piti erota kehätielle, ystäväni parahti:

– En tiedä yhtään missä ollaan

– Minä tiedän, rauhoitin häntä. Minä, jolla ei ole edes ajokorttia, mutta minut on viety niin monesti kehätien kautta kotiin, että osasin tien.

– Paina kaasua. Minä neuvon.

Kotiin me päästimme, sienet ja minä.

Satu Henttonen

ENNEN HALLAA JA RAKEITA

Suuren myrkkysienen alla
yksin istuu Malla
ehtoo tupakalla
Korven kamaralla
turpeisella jakkaralla

On mieli kovin matalalla
rämemäällä happamalla
Tuleekohan kohta halla
kun lehdet ovat kippuralla
ruska ajan alkajalla

Kankahalla katalla
ovat tatit hataralla
Turhaan turaat manaamalla
Ota lasi nakkaamalla
jatka siitä kapakalla

Motto:
opettele myrkkysienet
ota niiden kanssa pienet
mitä tunnet syö vain niitä
metsän antimia kiitä

Juha Mattila

Mätänevä
sieni haiskahti
puron rannalla, mokoma, uhmasi minua.
Se oli silloin, se oli normaalia, se oli niin tavallista.

Tänään Chat-GPT poisti hajun, ei enää haittoja, ei pahoja lemuja.

Mutta
uhkaako
jokin
ylhäältä?

Sirkka-Liisa

Lapsena heräsin aamulla aikaisin.

Herään vieläkin, olen aamuvirkku.
Äiti halusi nukkua – etenkin sunnuntaisin – pitkään.
Hiivin hiljaa alakertaan.
Söin vähän tai tein eväät.
Kuljin koulun taakse metsään.
Pellon laidalla oli Soliseva-puro ja sen reunalla Kuiski-kuiski-paju.
Mielikuvituskaverini olivat kaikki siellä.
Leikin heidän kanssaan varhaiset aamutunnit.
Metsän sienet, marjat ja kukat olivat leikeissäni mukana.
Mäntyjen alla oli metsätähtien matto ja ampiaiskukkapelto.
Muurahaisten polut risteilivät varvikossa ja sammaleiden välissä.
Kiersin koulun takaa ja hautausmaan vierua pitkin soramontulle,
jossa olivat kiviset kaverini.
Kivettynyt metsä erilaisine paasineen, kivineen ja soralajeineen, välissä
männynkäkkyröitä
tai pieniä pensaita ja lätäköitä, joissa oli sammakonkutua ja vesikasveja.
Auringosta näin, että oli aika lähteä kotiin, ettei äiti huolestu.
Hyvästelin kuvitteelliset kaverini ja taivalsin kotikadulle.

Satu Henttonen

Kauneinta on metsä. Sieni merkitsee ilon purskahduksia ja säilöntää. Kummasta tykkäät enemmän, metsän tuoksusta vai valmiista säilykepurkeista. Sienet merkitsevät jatkumoa, on jaksettava seuraavaan satokauteen, eli plus vuosi eteenpäin. Vuosi, joka on osattava oikein laskeakin.

Mitäs tässä muuta, Pölkyn baarista Taipalsaarelda saa oikein hyvää pitsaa ja se menee alas myös mustikkaisilla sormilla.

Sirpa Minkkinen

Kiitos kaikille kirjoittajille!

*Hyviä sienisaaliita ja
luovia hetkiä syysluonnossa!*

Terveisin Kirsi